

Географске координате локалитета „Крчевине I“ у селу Свилеува су:
Северна географска ширина (латитуда): $\Phi = 44^{\circ} 29' 06.75''$;
Источна географска дужина (лонгитуда): $\lambda = 19^{\circ} 49' 55.51''$;
Надморска висина (левел): $I = 125$ м.

Свилеува – 11. Кусање II

Локалитет „Кусање у Свилеуви“ је тераса која се уздиже око 30 м изнад потока Кусање и оријентисан је дужином у правцу северозапад-југоисток. Дужина терена износи око 300 м, ширина око 200 м. На површини терена налазе се фрагменти римске, црвене и сиве, керамике. Налазиште лежи на имањима: Александра Станојчића, Велимира Тешића, Новака Лазаревића, Драгића Радовановића и Марка Тешића.

Локалитет се налази на парцелама са следећим катастарским бројевима: 375; 376; 377/2; 482/1; 484; 485/1; 377/1; 482/6; 487/2; 489/1; и 489/2.

На североистоку терен се стрмо уздиже према брду Чот. Просторно, локалитет захвата 500 x 500 метара. Налазиште прелази преко речице Вукодраж, где је у њиви Марка Тешића откопано неколико римских (на свод) озиданих гробница. На врху брда Чот, мештани причају да су пре Другог светског рата откопавали неке темеље озидане каменом и опеком већег формата. Са овог локалитета потиче и глава неког римског владара, рађена у камену¹²², као и једна ћилибарска огрлица. Поред овога, свугде по површини налазе се многобројни фрагменти керамичких посуда, како fine, тако и грубе фактуре, као и различити предмети за свакодневну употребу, бронзани, сребрни, па чак и златни римски новац.

Ово налазиште је свакако остатак виле рустике са некрополом, док би горе на брду Чот могли бити остаци војничког *scaevum*-а (стражаре) из III века после Христа. На основу налаза фрагмента керамичких посуда која припадају групи Белегиш II Гава, могуће је рећи да се на овом локалитету ради о вишеслојном насељу и утврђењу.¹²³

Географске координате стражаре на брду Чот, на локалитету „Кусање II“ у селу Свилеува су:

Северна географска ширина (латитуда): $\Phi = 44^{\circ} 32' 45.37''$;
Источна географска дужина (лонгитуда): $\lambda = 19^{\circ} 49' 52.61''$;
Надморска висина (левел): $I = 196$ м.;

део други - антика, *Museum 10*, Шабац, 2009, с. 40; и: З. А. Живановић, *Трагови прошлости I*, Коцељева, 2010., с. 71-72.

¹²² Налаз везан за рељеф римског императора, заправо, није аутентичан. Наиме, око 1960. године, вежбајући да ваја у античком стилу, уметник Прибислав Тешић (данас академски сликар и вајар у пензији), из Свилеуве, чија се кућа налази на југозападном ободу локалитета, извајао је око 1960. године један антички портрет у плитком рељефу на каменој плочи неправилног облика, и незадовољан уметничким новоом који је постигао, тај свој рад је одбацио. Неко из његовог комшилука је, неколико година касније, пронашао тај исти плитки рељеф у камену и, мислећи да је оригиналан, предао га Народном музеју у Шапцу, где је тај плитки рељеф прописно заведен у документацији и публикован у: М. Vasiljević, *Arheološka nalazišta i spomenici S.O. Koceljeva*, Narodni muzej Šabac, Šabac, 1973. s. 34, T-VII, слика 1. Неколико година касније, гипсани отисак овог рељефа, под називом „Непознати римски великаш из Свилеуве“, био је изложен у сталној школској поставци Основне школе „Јанко Веселиновић“ у Свилеуви, где га је Прибислав Тешић препознао као копију свог одбаченог рада и о томе писмено обавестио Народни музеј у Шапцу. На своје писмо у којем је објаснио да се по питању тог рељефа ради о његовом одбаченом раду а не о аутентичном античком рељефу, Прибислав није добио никакав одговор, али, од тада је овај рељеф престао да се публикује у стручној литератури од стране Народног музеја у Шапцу. Ове податке Прибислав Тешић је аутору овог текста изнео (прво усмено), још 1997. године, током рекогносцирања локалитета Кусање, о чему постоји и писмена изјава која се чува у документацији Завичајног музеја у Коцељеви. Прим. аут.

¹²³ М. Грбић, *Споменици I*, Београд, 1953., с. 17; М. Васиљевић, *Топографија археолошких налазишта и споменика у Подрињу*, 1967., с. ?; М. Vasiljević, *Arheološka nalazišta i spomenici S.O. Koceljeva*, Šabac, 1973. s. 4; Ж. Жеж и А. Старовић, *Археолошки локалитети у ваљевском крају*, Ваљево, 1994., с. 375; М. Филиповић, *Општина Коцељева*, Београд, 1995., с. 63; З. А. Живановић, *Посавотамнавски срез*, Коцељева, 2007., с. 35; М. Павловић и З. А. Живановић, *Храм св. Стефана у Свилеуви*, Коцељева, 2008., с. 43; З. А. Живановић, *Публиковани археолошки локалитети општине Коцељева*, *Museum 9*, Шабац, 2008., с. 74; З. А. Живановић, *Публиковани археолошки локалитети општине Коцељева – део други - антика*, *Museum 10*, Шабац, 2009, с. 40-41; и: З. А. Живановић, *Трагови прошлости I*, Коцеље-ва, 2010., с. 72-74.

Географске координате виле рустике на локалитету „Кусање II“ у селу Свилеува су:
Северна географска ширина (латитуда): $\phi = 44^{\circ} 32' 34.86''$;
Источна географска дужина (лонгитуда): $\lambda = 19^{\circ} 49' 42.56''$;
Надморска висина (левел): $I = 143$ м.;

Географске координате античке некрополе на локал. „Кусање II“ у с. Свилеува су :
Северна географска ширина (латитуда): $\phi = 44^{\circ} 32' 24.63''$;
Источна географска дужина (лонгитуда): $\lambda = 19^{\circ} 49' 46.52''$;
Надморска висина (левел): $I = 149$ м.

Слика 29. Бронзани прстен са локалитета „Кусање II“ у селу Свилеува.

Слика 30. Фрагменти наруквица од црне стаклене пасте са локалитета „Кусање II“ у селу Свилеува.